

på det regelsæt, som er udviklet mellem arbejdsmarkedets parter, og nedsætte bødestørrelsen for forseelser, som vi alle sammen tillægger ret stor betydning, netop det, at man som lønmodtager har et ansættelsesbevis, som viser, under hvilke betingelser man er ansat. Vi kan se, at problemerne med mangelfulde for slet ikke at tale om manglende ansættelsesbeviser vokser, og hvad er ministerens svar til det? Det er, at sanktionen, hvor der er fejl, skal være mindre. Det er da en absurd måde at reagere på et stigende problem på.

Kl. 14.55

Så kan det godt ske, at man kan finde eksempler på noget, et hjørne, som burde have været lidt anderledes, men ville det ikke have været bedre, om man som minister kontaktede arbejdsmarkedets parter og sagde: Jamen er der noget med, at bagateller som et husnummer, der er skrevet forkert, eller Jensen har giftet sig til Nielsen, ikke skal give bøde? Kunne man ikke give en eller anden frist for, at arbejdsgiveren fik nogle dage til at ændre ansættelsesbeviserne ved den form for bagateller? Så er jeg ret sikker på, at man som parter finder en løsning på det.

Jeg er sådan set også overbevist om, at arbejdsmarkedets parter faktisk forhandler det og netop drøfter, hvordan man kan sikre, at man får et godtgørelsessystem til at fungere optimalt, sådan at det efterkommer det, som er det helt afgørende, netop at vi får ansættelsesbeviser til lønmodtagerne, sådan at de kan se, under hvilke retningslinjer de er ansat.

Derfor er det min opfattelse, at vi under udvalgsarbejdet skal have fat i en række af de afgørelser, der er kommet, sådan at vi kan få syn for sagen: Hvori ligger problemerne? Jeg mener sådan set også, at vi skal have fat i arbejdsmarkedets parter for at se, hvad det er, der ligger til grund for det godtgørelsessystem, de har indført. Har de nogen overvejelser om at justere på det? For jeg kan ikke forestille mig andet, end at ministeren også er til at bevæge.

Jeg tror sådan set godt, ministeren kan overbevises om, at det, arbejdsmarkedets parter kan finde frem til, måske også kunne være gældende for den ikkeorganiserede del af arbejdsmarkedet. Derfor skal min opfordring være, at vi selvfølgelig ikke skal sende det signal til de ikkeorganiserede arbejdsgivere, at sanktionerne bliver mindre i en tid, hvor problemerne vokser, men at vi finder en fair løsning, sådan at det, hvis der skulle være et enkelt eksempel på et husnummer, der er skrevet forkert, ikke giver anledning

til den store furore, vi skal bruge så meget tid på i Folketinget.

Derfor vil vi bruge udvalgsarbejdet til at sikre, at vi får de eksempler frem, som der måtte ligge til grund for eventuelle urimeligheder, så vi kan få overbevist ministeren om, at den model, som arbejdsmarkedets parter har bygget på, også fortsat kan være gældende på det ikkeorganiserede område.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Hr. Torsten Schack Petersen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er rigtig glad for det, hr. Ole Sohn sagde i sin tale. For hr. Ole Sohn gjorde jo klart, at arbejdsgiveren skulle have mulighed for at rette småfejl. Men kan hr. Ole Sohn ikke bekræfte, at det kun er i tilfælde, hvor der er en overenskomst, at arbejdsgiveren har den mulighed. Den mulighed har arbejdsgiveren ikke, hvis der ikke er tegnet overenskomst, og det er netop derfor, at det er nødvendigt at lave en lempelse, så små fejl, som kan rettes, hvis der er overenskomst, kan blive ordnet med et meget beskedent beløb, for man har ikke muligheden, hvis der ikke er tegnet overenskomst.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er jo ikke et argument for at sænke godtgørelsen i forbindelse med fejl, at jeg foreslår, at hvis der er skrevet et husnummer forkert, eller man har giftet sig til et andet navn, så er det noget, som skulle give store sanktioner. Jeg siger bare, at den form for justeringer af ansættelsesbeviser skal der selvfølgelig altid være mulighed for at lave, og er det det, jamen så tager ministeren en kontakt til arbejdsmarkedets parter, og så finder man selvfølgelig også en løsning på det.

Det er jo ikke et argument for, at man ensidigt imødekommer arbejdsgivernes ønsker om at få nedbragt godtgørelsen for det ikkeorganiserede arbejdsmarked, som de så kan bruge i forhandlinger til at få presset en tilsvarende nedsættelse ind på det organiserede. Jeg lagde også mærke til, at Venstres ordfører i sin ordførertale slet ikke kunne skjule sin ideologiske begrundelse for forslaget mere end, at det var et spørgsmål om at finde nogle praktiske løsninger på praktiske problemer.